

njegovo osebno vrednost. A Muršec je v zadnjem času pričel naravnost z neverjetnimi sredstvi zlorabljal cerkev in šolo v svoje protiljudske politične namene. To pa ne gre, žegnani g. Muršec! Omenimo za danes le dva slučaja in opozarjamo nanja šolsko ter cerkveno oblast. Muršec ima nesramno predrznost, da izprašuje otroke v šoli, kakšne liste čitajo njih stariši. Nedolžno deco hujska ta politični poproti očetu in materi, brez da bi mislil na četrto božjo zapoved. Tako je izvedel od nekega otroka, da njegov oče „Stajerca“ čita. Dal je otroku v šoli „Slov. gospodarja“ (po domače „Sleparja“), na katerega glavo je nadečkaril sledečo nesramnost: „Otroci so Vas v šoli zatožili (!), da imate „Stajerca.“ Preberite ta časnik in ga primerjajte z „Stajercem“, in če imate pamet in dobro voljo, boste gotovo spoznali, kateri je boljši.“ — Ali ni to lumparija? Vprašamo vse poštene ljudi, tudi nasprotnike „Stajerca“: ali ni to lumparija? Župnik Muršec uči torej otroke, da naj lastne stariše v šoli tožijo! Župnik Muršec misli, da mu morajo biti stariši tako pokorni, kakor deca! Župnik Muršec kolportira proti cesarski postavi črne liste in jih ponuja z isto lažnjivostjo, kakor judovski agent svoje sleparsko blago! Župnik Muršec pa izrablja pri temu čas šolskega verouka, za katerega je mastno plačan; on zlorablja nedolžno deco, kateri bi moral učiti krščanskih čednosti in ne politične hujskarije. In to naj bo dihovnik? A še drugi slučaj naj omenimo: Te dni enkrat poklical je župnik Muršec neko učenko iz šolske sobe na prehodnik. Tam ji je strogo zapovedal, naj pove, kdo ima doma v vasi „Stajerca.“ Prestrašeni otrok je povedal, da ga imata oče in tudi sosed. In „duhovnik krščanske ljubezni“ Muršec je otroku dejal: „Blagoslov bo šel proč in strela bode v tisti dve koči udarila!“ To je naravnost bogokletstvo in Muršec nima menda toliko vere, kolikor je črnega za nohtom, da si upa take lopovske besede izpregovoriti. A kaj bi se jezili, — pošten krščanski človek ne more nikomur strele v hišo želeti! Mi le opozarjamo oblast, cerkveno in šolsko oblast, da napravi red. Divjanju takih subjektov, kakor je Muršec, se mora takoj konec napraviti. Stariši ne bodo več upali otrok v šolo pošiljati, ako jih tam župnik hujska in s politiko zastruplja... Ali le počasi, le počasi, črni gospodje, vi napeljavate vodo na naš mlin, in vsa ta hesna gonja brezverskih farjev bode le „Stajercu“ — koristila!

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin
 v Rumpolcu na Češkem.
 Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Dopisi.

Hoče. (O naših čukih.) Zadnje nedeljo popoldne smo naše čuke zopet občudovali, kako fletno in spretno so turnali — seveda zopet na cerkvenišču, okoli farne cerkve. Komendant naših čukov je pa bil gospod Franc Hergouth, ki je lani še-le iz šole stopil, torej petnajst let star general. Kot feldmaršal pa je svoje čukovske čete inšpiciral dolgonogi kaplan Baznik, zavil v mogočni svoj plašč. Ej, to vam je bila parada in pa bil je užitek za oči! Eksercirali so; se vrstili na vse razvrsti, obračali, zvijali, butali, skakali — no, vsaj vam rečem en fejn teater, pa še zastoj. Naenkrat pa pribruhne iz bližnje Rojko-ve gostilne cela truma starih in mladih jungfravic, na njih čelu kaplan Šesko. Postavili so se okoli čukov, ter z iskrimi očmi in navdušenimi obrazi občudovali krasno turnanje naših imenitnih čukov. Če so v gostilni jedli in pili, ali so imeli pesne ali morda tudi turnske vaje, ali so imeli kak imeniten „vortrag“, tisto nismo poizvedli, pa to vemo, da roženkranc tam niso molili. Mogoče, da v kratkem postavijo turnske štange pri cerkvi, mogoče, da bojo naše jungfravce tudi začele čukati in turnati, ter se na štangah sukale kakor klopotci v viharju — mogoče — mogoče — no mi bomo gledali, vsaj bo še en večji teater. — No čukovska turnarija in norija nam gotovo ne dela nobene škode, le kratek čas nam dela in pa smeja, smeja, preveč smeja. A nekaj je, kar se nam ne dopade — to je, da čuki svoje norije pasejo na cerkvenišču, na tistem prostoru, kjer hiša božja stoji, tam, kjer ležijo pod trato zeleno ljudje pokopani. Pa če je treba farškeje politiki (in čuki kaj drugzega končno ne pomenjajo kakor farško politiko) podpore, potem je vse dovoljeno in opravičeno, če je njih početje inace naravnost škandal in sramota. No, mi si bomo tukaj že red naredili! Svetujemo pa maršalu Bazniku, naj gre s čuki na kaplanijski vrt. Tam je toliko lepega prostora in s čukovim turnanjem in nosenjem bi obenem lahko dražili sosedo Stanitz-a, tega desettaužentkrat prokletega nemčurja in Stajercijanca; dražili in razburjali bi tega šmenteka lahko tako, da mu meh počli, ali pa da iz Hoč izvandra. No??

Račje (Kranichsfeld). Slavni gospod urednik! Zelo nam je ugodil Vaš zadnji „Stajerc“. Med drugimi smo našli dopis od naše sosedne občine Ješence. To nas je tako razburilo, da se moramo tudi mi oglasiti v Vašem cenjenem listu. Kakor znano, nas je več posestnikov v Račah, ki posedujemo nekaj zemljišč, spadajoče pod občino Ješence. Smo torej tudi davkoplachevalci te občine. Večji del nas je, ki imamo njive, travnike, največ pa gozdov. Imamo torej tudi pravico voliti v občini Ješence. Pa dragi nam sosedje Ješenci, ne zamerite nam, da se nismo udeležili volitve, ko se je volilo odbornike. Pač pa vemo, da se je udeležil te volitve le en Rački klerikalec, kateri je bil od klerikalcev naprošen. Ko

bi se bili tudi drugi udeležili volitve, bil mnogo boljši odbor izvoljen kakor je. Nam je nam znano, sestoji novo izvoljeni odbor le iz nekaj privrandercev in sive Mihli, Poharci, Hrvati, krčmarji in rešetnogo so sami taki, ki bi plesali kako bi jim ljubil Vubnik godel. Vse to zaveda tudi naš posestnik, ker res ubogi smo si tudi mgram Bog pošlje le par kapljic dežja, priva kar do kolen v blatu (tukaj moramo opazilo, da mnogi imenujejo Ješenco le Blatašenca.) Ko si spravljamo drva ali stelo, ne vpijati moramo nad vrbgo živino, da bi sploh lahko vse žile potrgale. Res žalostno je, poseste celo zanemarjene, pa tega se Ješencega pan Vauhnik ne brigajo. Njim je gospodravil v občini deveta briga. Kakor smo pa jurt jim zdaj neki zelo slabo strune pojejo, o bi „Stajerc“! Kar si zadnjič poročal, nas udele razveselilo, tembolj ker se može probazabtevejajo, da se napredno gospodari v In tako jim damo tudi mi prav. Moralnoč res neumni, če bi se pustili od kakih najpetelinov za nos vodit. Le tako naprej, sedje Ješenci, v prihodnje Vam bodemove mi pomagali. Vsem vrlim Ješenskim moosebej še gospodu III. občinskemu svavnpa kličemo: Le korajžno naprej, za n d g stvar, in pravica bo Vaša zmagovalka. Vodn „Stajerc“, na Ješenci že solnce gor grač

Sv. Miklavž na dravskem polju. Drag „Stajerc“! Dolgo se še nismo zglasili, 2000 Te prosimo za en mal prostorček. Veš, nati ljo dne 14. t. m. imeli so naš rihtar Fioabe zakrbovske švinte. Pogovarjali smo se kaj jim je neki prišlo, da so tako naglo ila svoj kolesar in so se odpeljali. Mislili mota je kaka smrtna sila. Pa pozneje smo predi vedeli, kako stoji cela stvar. Ljubi „Slabi v tvoji 15. številki prinesel si nam nekaj nit volitvi Ješenskega župana Vauhnika. In dpo vedeli so tudi naš „burgameister“ Florinj Sedaj pa že veš, zakaj so tako švintali. je tako vzemirilo, da so se takoj odjele. Ješenco, da izvejo kako stoji stvar o te volitvi. Veš ljubi „Stajerc“, tista rihtarva rga na Ješenci neki tam pri „Paharju“ so az „burgameistra“ Florjančiča sestra. Ti potr „Stajerc“ Ti, da imaš tak dober nos in em takneš vsako luknjo. Zakaj delaš toliko pajajo tem našim farškim petoliznikom? Ljubi 4. jerc“! Mi se Te veselimo, ko prideš krog nam prineseš tolik novic; ko bi Tebe te gotovo bi nič ne izvedeli. Zato Te prosim nam še prihodnjič kaj več prineseš o nijn voljenem Ješenskem županu.

Šmiklavški radovednjak
Ješence. Ljubi „Stajerc“! Prav prrat ugodil zadnjič našemu županu, da si je vev pokrtačil. Sedaj delajo kisle obraze, da misli To je smola za našega župana. Kar jim poseb ljubi „Stajerc“ povedal, v soboto, ko si tiste prirajal, to jim je pa povedal orožnik gory prišel nadzorovat njih gospodarstvo v obveč veš ljubi „Stajerc“, to je smola. Hočkat tudi povedati o „vsegamogočnosti“ našnjh pana „Mihla.“ Oni so čisto domači, dalčas se jim poljubi. Tako so tudi pri zadnjem ljud skem štetju kar sami izpoznali 100 kro gmejskemu pisacu; seveda to so storili b činske seje, in brez vsakega dovoljenja ob odbornikov. Vprašamo Vas očka župan, ke je pa to dovolil? Plačati smo morali tozadr kron in to zato, ker se je v županje pe sedelo in čakalo, kedaj da kateri pride ocasvet vpisati le za narodnega „Slovenca“, če „Tit bil Hrvat, Nemeč ali „Pemeč.“ Tako nito Mihl delajo sami postave; za vse druge 160 „štreng“, le oni imajo ekstra klobaso. P kan nje vse. Še vse več Ti imamo povedati o najv sreč „vsegamogočnem“ županu Mihlu. Kakor zgot imajo kod prišežen občinski predstojni pisa kosmato vest. Navesti Vam hočemo le e sam o našem čistem Mihl. Pred kakimi 2 let ljen je bilo tukaj o neki A. K., da je zaprav mesečni plod svojega telesa. Seveda ta zda vredna ženska spada v luknjo. Če pre je t orožništvo pridno prizadevalo pravo in jem bilo je brez uspeha. Zagovarjali so ota na vse mile viže. Dragi bralci! Lansko pa nek obrihtnež zopet na novo nazna niji. Začelo je orožništvo zopet preiskov

Na železnici.

Tudi železnice postajajo z vsakim dnevom moderneje. Vedno bolj se jemlje ozira na tujce, ki potujejo skozi naše dežele in pomagajo s tem našemu gospodarskemu razvoju. Na planinskih avstrijskih železnicah, katere tujci vsled krasote tamošnjih dežel posebno radi rabijo, vpeljalo se je zdaj novost, ki jo naša slika predočuje. To so namreč vozovi za razgled („Aussichtswagen“), ki so v Ameriki že dolgo v rabi. Ti krasni vagoni inajno na obeh straneh prostore za razgled in v notranjem klopi poleg širokih oknov. Tudi se nahaja v vozovih dovolj omars časniki in knjigami.

Vse glavne avstrijske linije bodejo imele v kratkem te zamore dandanes krasno potovati...